

תוספת מס' 1

על העיתון הרשמי גליון מיוחד מס' 1485 מיום 31 במארס, 1946.

פקודת אמנת חברת קוֹה־צינור הטראנס־ערבי.

מס 21 לש' 1946.

פקודה הבאה להקנות תוקף חוקי לאמנה, המסדירה את מעברם של שמנים מינראליים, בידי חברת קוֹה־צינור הטראנס־ערבי, דרך שטח פלשתינה (א"י), שנעשתה ביום 7 בינואר, 1946.

חוק יוחק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור:—

1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת אמנת חברת קוֹה־צינור הטראנס־ערבי, 1946. שם קצר.
2. האמנה הרשומה בתוספת על הפקודה הזאת יהיו רואים אותה כאילו הינה והיתה תמיד הקניית תוקף לאמנה. בת־תוקף לכל תכליתיה, ולנציב העליון נבסרים בזה, ויהיו רואים אותו כאילו מתמיד היו מסורים בידו, כל הכוחות הנחוצים לשם ביצוע תפקידו לפיה.

תוספת.

אמנה המסדירה את מעברם של שמנים מינראליים, בידי חברת קוֹה־צינור הטראנס־ערבי, דרך שטח פלשתינה (א"י).

האמנה הזאת נעשתה ביום השבעה בינואר, 1946, בין הנציב העליון לפלשתינה (א"י) (הקרוי להלן „הנציב העליון“) מצד אחד, ובין חברת קוֹה־צינור הטראנס־ערבי, חברה מאוגדת במדינת דילאוור בארצות הברית של אמריקה, שמשרדה הראשי הוא בבית מס' 100, ברחוב העשירי מערבה, וילמינגטון, במדינת דילאוור הנ"ל (הקרוייה להלן „החברה“), וביטוי זה יהיו רואים אותו, בכל מקום שהוא משמש, כאילו הוא כולל את מיועדיה וכל חברת־עור או חברה מאוחדת, שנתכוננו כהלכה, או כל חברה אחרת, שתוכר לפי סעיף כ"ו, המתכוננת או מועסקת בידי החברה לצורך התקנתם, קיומם או הפעלתם של קווי־צינורות, בתיזיקוק או עבודות הכרוכות בכך, שהם נושא האמנה הזאת, מצד שני.

הואיל והחברה רוצה להגות, בקשר אל ניצול זכויות מסויימים, שהוענקו בידי כמשלת ערב הסעודית, קוֹה־צינור או קווי־צינורות מערב הסעודית עד לגבול סופי על חוף ים־התיכון (וקוֹה־צינור הנ"ל עובר בשטח פלשתינה (א"י)), ולהקים ולקיים לצורך האמנה הזאת, בתהומי השטח ההוא, משרדים, תחנות־שיבה, בתי־מלאכה, מחסנים, מיכלי־החסנה לשמן ולמים, גשרים, בתי־דירה לעובדים, קווי מסילת־ברזל וטראם, גשרי־חבלים באוויר, מערכת הובלה חשמלית, דרכים, קרונות וקטרים, קווי־חבלים עליים או תחתיים, סירות־מעבר, בערכות־הובלה ביבשה, במים ובאוויר, שדות־תעופה, כבלי־חשמל (בין עליים ובין תחתיים), קווי־טלגראף וטלפון, התקני א־להוט, בתיזיקוק, שדות־מיכלים, בתי־הולים, מפעלי־כוח, צינורות שמן, גזו ומים, בין חשופים ובין קבורים באדמה או משוקעים במים, ומפעלים אחרים (בין שהם ובין שאינם מן המין האמור לעיל), השייכים להם או כרוכים בהם (וכל העבודות האלה כלולות להלן במשותף בביטוי „הקיבולת“);

והואיל והנציב העליון, מתוך התחשבות בטובת־ההנאה שתפיק הארץ מן הקיבולת, רוצה להקל מן הקיבולת באמצעים הקבועים באמנה הזאת;

לפיכך הוסכם בזה בין הנציב העליון ובין החברה באופן האמור להלן:—

סעיף א.

הנציב העליון מעניק בזה להברה את הזכות (הקרוייה להלן „הזכיון“) לבנות, לקיים ולהפעיל קרצינור אחד או קוויצינורות, בתיזיקוק וכל העבודות הכרוכות בכך, ולעשות את כל הדברים הנוצרים לקיבולת, בתנאים הבאים.

זכויות שהוענקו להברה.

סעיף ב.

משך הזכיון יהיה שבעים שנה מתאריך התימתה.

משך הזכיון.

קר־הצינור או קווי־הצינורות יסתיימו באותה נקודה שבחוקף פלשתינה (א״י), שעליה יוסכם בין הנציב העליון ובין החברה.

סיום קוויצינורות.

במידת האפשרות המסתברת יהיו כל קווי־הצינורות שיונחו בידי החברה סמוכים זה לזה.

קוויצינורות יהיו בדרך־כפול סמוכים זה לזה.

לפני שתתחיל החברה להניח קרצינור כל־שהוא או להכין או לבנות בקשר אליו כל תחנת־שאיבה, בתיזיקוק או מפעל אחר של הקיבולת, תגיש לנציב העליון תסריטים המראים את הקרקעות שבהן, עליהן או מעל־פניהן עומדים להניח את קר־הצינור ואת הקרקעות שעליהן או מעל־פניהן יקימו או יבנו את תחנת־השאיבה, בתיזיקוק או המפעל האחר של הקיבולת, ותשיג את אישורו של הנציב העליון לאותם התסריטים. אישור כזה לא יימנע או יושהה ללא טעם מסתבר. התסריטים יהיו תסריטים עלפי טיבם ויכל הנציב העליון לברר את איתרון של העבודות המוצעות ושל הקרקעות שיש לרכשן בקשר אליהן ואת הבעלות על אותן קרקעות.

קוויצינורות יהיו

בדרך־כפול סמוכים

זה לזה.

סמירת תסריטים.

כתום מועד הזכיון תסתיימה הזכויות שהוענקו לחברה לפי האמנה הזאת וכל נכסי דלא־ניידי של החברה וכל הקבוצות בפלשתינה (א״י), שהם נכסי דלא־ניידי וקבוצות המהווים חלק מן הקיבולת, יהיו לרכושו של הנציב העליון ללא כל תשלום, בתנאי שבתום מועד הזכיון או לפניו, אם הרצה החברה בכך, מתחייב הנציב העליון לרוץ כותך אדהה בהארכתו או הידושו של הזכיון בתנאים שיוסכם עליהם, ובתנאי נוסף שיהיה הנציב העליון רשאי לדרוש מאת החברה שתסלק כתום מועד הזכיון קבוע כל־שהוא מן הקבוצות הנ״ל, שאינם קר־הצינור או קווי־הצינורות, אשר יהיה הנציב העליון עשוי לדרוש באופן מסתבר מאת החברה שתסלקם.

סמירת רכוש כתום מועד הזכיון.

להברה תהיה הזכות להשאיר לנציב העליון לצמיתות את כל הזכויות לפי האמנה הזאת, לאחר הודעה בכתב שלושה חדשים מראש על כוונתה לעשות כן, והאמנה הזאת תסתיים לחלוטין בתאריך שנקבע לסיום כזה באותה הודעה, ואם תינתן הודעה כזאת לא יאוחר מעשרים וחמש שנים לאחר תאריך האמנה הזאת, תהיה החברה זכאית, בסיום כזה, לכלק, ללא כל מסים ונכסים, כל מוסדה, בניינים, מוסדות, המרים ורכוש מכל מין, בתנאי שבמשך תקופה של שלושה חדשים מקבלתה של הודעה כזאת, יהיה הנציב העליון רשאי לקנותם במחיר השווה לערך החלפתם באותו תאריך, בניכוי הפחתה, ואותו מחיר יהיה מוסכם, או באין הסכם, ייושב לפי סעיף כ״ד.

השארה.

סעיף ג.

אין להקים שום מפעל של הקיבולת בתהומי בתיזיקוק, מקומות המשמשים לפולחן דתי ומקומות של עתיקות לפי הרשום או המוגדר בחוקים או בתקנות בדבר עתיקות.

מקומות קדושים.

עבודות אבנות ועתיקות שתתגלגנה בהמשך הבנייה תהיינה כפופות לחוקים ולתקנות הנוגעים בהן.

עתיקות.

סעיף ד.

כל מסיבוא, מסימער, מסיצוא או מס אחר או משימה פיסקאלית מכל מין שהוא לא יורכו מפיטרוליאום, נפתה, אוזוקרית, גאזים טבעיים, בין במצב גלמי ובין בצורה כל־שהיא של חמרים הבאים מהם, המיועדים למשלוח במעבר או לניצול לצורך פעולותיה התעשייתיות של הקיבולת.

פיטרולים ממסים על מוצרים.

אם ישווקו המצרכים הנ"ל, בין גלמיים ובין מזוקקים, במקום לשם צריכה בפלשתינה (א"י) או אם יוצלו לצרכים שאינם צרכי הקיבולת, יהיו כפופים לאותם מסים ומשימות פיסקאליות, לרבות מכסייבוא, העשויים להיות מורמים כמוצרים דומים בפלשתינה (א"י). תנאי מכירתם של מוצרים כאלה בשוק המקומי יהיו נושא של סידור בין הנציב העליון והחברה.

סעיף ה.

החברה תהיה זכאית לעייל לפלשתינה (א"י) בלא מסיימכס א מסייבוא אחרים (ומכסים גם/או מסים אלה קרויים להלן במשותף "מכסייבוא") כל מוחסנות, ציוד, חמרים וכל שאר דברים שהם, העשויים להיות נחוצים לעבודות הקיבולת ולצרכי-ההובלה שלה, לרבות כל ציוד למשרדים, לבתים, לבתי-הולים, או לבניינים אחרים, שיהיו רכוש של החברה וישמשו לפעולותיה (וכל אותם מוחסנות, ציוד, חמרים וכל שאר דברים שהם קרויים להלן במשותף "חמרים").

חמרים שעוילו ללא תשלום מכסייבוא ונמכרו או הוצאו באופן אחר על ידי החברה בפלשתינה (א"י) לחברה, לפירכה, או למוסד אחר, או לאדם, שאינם זכאים ליבוא חפשי של חמרים כאלה, יהיו חייבים בתשלום מכסייבוא, שיורמו בשעת אותה מכירה, ועקרוני סעיף 139 של פקודת המכס, כפי שתוקן בפקודת המכס (תיקון), 1939, יחולו על הישובם של אותם מכסייבוא.

החברה תהיה זכאית לחזור ולהפיק ללא-תשלום מסים חמרים שעוילו ללא תשלום מכסייבוא.

כשים לב לאפיינה היוצא מן הכלל של הקיבולת יגרום הנציב העליון שתוענקנה לחברה, אם יהיה צורך בכך, הקילות מיוחדות, לשם יבוא חמרים בנקודות נוחות לחברה, וירשה טעינה ומריקה של אניות ויבוא ויצוא של מטענים בכל זמן, בין ניום ובין בלילה ובימי פגרה ציבוריים. החברה מצדה מתחייבת להקים ולקיים בניינים מיוחדים כל-שהם, שיהיו נחוצים לצורך הזה, ולשלם את הדמיים הנוספים של פקידי המכס, שנקבעו בתקנות.

כל דברים וחמרים המועלים או מופקים בידי עובדי החברה לשימוש הפרטי, או המועלים בידי החברה לשם מכירה לעובדיה, יהיו כפופים למכסייבוא העומדים בתקפם.

לא יוחזרו שום תשלומי-מכס, שישולכו על חמרים שתקנה החברה במקום, ואילו הזמנות שתמסור החברה לסוחרים מקוביים על חמרים אשר לפי האמנה הזאת הם פטורים ממכסייבוא, תהיינה אף הן פטורות, בשעת יבואן, ממכסייבוא; על כל הזמנות כאלה צריך להודיע לרשויות המכס, וכן יש לסמכן בתעודת-אישור התוכה בשם החברה ומאשרת בידי רשויות המכס, המצהירה שאותן הזמנות נמסרו על תשבון החברה ולצרכי הקיבולת.

סעיף ו.

מסייחוף, מסיינמל
ומסים אחרים.

רשויות החוף תיתנה לחברה או לקבלניה כל עזרה אפשרית בפירוק של מטען ובטיפול בו בגדר האפשרויות שבידי רשויות החוף.

במקרה שתחרוגנה דרישותיה של החברה מתחום-אפשרויותיהן של רשויות החוף, תהיה החברה זכאית, מתוך סידור עם רשויות-החוף, לעשות בעצמה סידורים לפריקתו של מטען ולטיפול בו בתחומי חוף חיפה או אותו חוף אחר, שתהיה החברה עשויה להשתמש בו לצרכי הקיבולת.

פרוך כפיפות לקביעותיו של סעיף ז' מן האמנה הזאת, תשתמש החברה באפשרויות, הקיימות בחוף חיפה או בכל חוף אחר, שתהיה החברה עשויה להשתמש בו לצרכי הקיבולת, אולם במקרה שלא תהיינה מספיקות כדי דרישותיה, תהיה החברה זכאית, מתוך סידור עם רשויות-החוף, להשתמש בסירות-פריקה, בסירות-מנוע ובאניה אחרת כשלה באותו חוף.

מתוך הסכם עם רשויות החופים ובתי-המכס תהיה החברה זכאית לתחסין את החמרים הדרושים לצרכי הקיבולת בגדרות ובסככות כשלה, אם לא יהיה באפשרותן של רשויות החוף לספק את המקום הדרוש.

אניות השייכות לחברה או שנשכרו בידיה באופן מיוחד תשלמנה מסי-חוף, והחברה תשלם דמי שימוש-עגרון, דמי-שימוש ברציף, דמי סירות-פריקה וכל מכסי-נמל אחרים לפי הנהגות של שיעורים מיוחדים שיוסכם עליהם בין הנציב העליון ובין החברה, ובערוכתם של אותם הלווחות יובא בחשבון נפחן הגדול של הסחורות שיצטרכו לטפל בהן.

סעיף ז.

אם תרצה בכך החברה, יגרום הנציב העליון שתינתנה כל ההקילות לבנייתם, קיומם ושימושם בידי החברה, לצרכי הקיבולת — אך לא לצרכי מסחר כללי, של חוף או חופים באיזור הסמוך לקצהו של קו-הצינור, שמקומם יאושר בידי הנציב העליון, ואותו אישור לא יימנע או יושהה ללא טעם מסתבר.

חוף החברה :
בנייתו.

החברה רשאית להניח בתחומי כל חוף או חופים כאלה, ומתוך הסכם עם הנציב העליון, מצופי עגינה, מצופי הדרכה ומצופים מוארים, לכונן על שפת הים ציודים ואורות, שוברי-גלים, מזחים, רציפים וקווי טעינה תתימיים, והיא רשאית בדרך-כלל לעשות עבודות גריפה ואותן עבודות סידור, שימור ועבודות כאניטאריות וקיום, שתהיה החברה עשויה לראותן נחוצות לפעולתם היעילה של אותם חוף או חופים ביום או בלילה.

התסריטים לבניית אותם חוף או חופים יוגעו, לפני התחלת עבודת הבנייה, לנציב העליון, ויאשורו בידו, ואותו אישור לא יימנע או יושהה ללא טעם מסתבר.

זכות הכניסה או הגישה לאותם חוף או חופים תהיה מכורה לשיקול דעתה של החברה; בתנאי ששום דבר האמור בסעיף זה לא יצמצם או יזכות הכניסה או הגישה של פקיד כל-שהוא של ממשלת פלשתינה (א"י), הפועל בשעת מילוי חובתו מכוח תפקידו.

לחברה בלבד תהיה נודעת הזכות להרים מסי-חוף, נמל, מאור, שימוש ברציף, בעגרון או מסיים אחרים מספינות הנכנסות לחופי החברה או היוצאות מהם. מסיים אלה ייקבעו מתוך הסכם עם הנציב העליון.

אניות המשתמשות בחוף או בחופים של החברה תשלמנה לממשלת פלשתינה (א"י) כל דמי-מגדלור או עגינה, שיהיו משתלמים מזמן לזמן.

המחלקות הנאותות של הממשלה תבצענה, מתוך סידור עם החברה, את שירותי המכס, ההסגר והעלייה הדרושים ואת הפיקוח של המשטרה. תמורת שירותים אלה, וכל שירותים מיוחדים אחרים שיינתנו, תשלמנה החברה או הספינות המשתמשות בחופי החברה לממשלת פלשתינה (א"י) לפי אותו סולמית-שלומים, אשר הנציב העליון יחליט עליו באופן מסתבר שנאות הוא.

הנציב העליון יגרום לאסור את העגינה סמוך לכלונסאות הקשירה ולקווי-טעינה חתימיים או משוקעים במים.

פרט למה שנקבע באופן אחר בסעיף זה, יחולו חוקי פלשתינה (א"י) לגבי חוף או חופים שנתכוננו לפי סעיף זה כדרך שהם חלים לגבי חופים בדרך-כלל.

סעיף ח.

בקשר אל בנייתה, קיומה והפעלתה של הקיבולת, רשאית החברה להשתמש במערכת מסילות-הברזל הקיימת בפלשתינה (א"י) ובהמשכה לפי לוח-שיעורים, שיהיה הנציב העליון עשוי לקבוע באופן מסתבר על בסיס זה, שבמשך הנהגתם של קו-הצינור או קווי-הצינור יוענקו — ביחס למשאות ולנוסעים שכקוויים להסיעם — השיעורים הנמוכים ביותר ככל-אפשר, המתיישבים עם הפעלה כלכלית ובמידה שהפחתת שיעורים כל-שהיא מתיישבת עם התחייבויות בינלאומיות. ונוסף על-כך תהיה החברה רשאית לספק קרונות וקטרים משלה במשך התקופה הנ"ל, אם לא תוכל הנהלת מכילות-הברזל לספק קרונות וקטרים נאותים או להסיע את התעבורה של החברה ללא השהייה בלתי-מסתברת.

דמי-נסיעה והובלה
במסילות-ברזל.